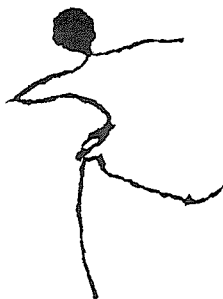

PETR
KANTOR
PROČ?

[PETR KANTOR]

PROČ?

EDICE KAMUFLON

PETR

KANTOR

PROČ?

NAKLADATELSTVÍ
KULTURNÍHO
SDRUŽENÍ
UNARCLUB
LS+D
[HRANICE]
1995

Text
(c)
Petr Kantor
[* 21. 4. 1978]
Illustrations
(c)
Jarmila Kučerková
1995
Typography
(c)
Tokio Nebeský P.C.
1995
*

Editions
(c)
Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub
LS+D
1995

D O B R Ý D E N

Dostal jsem jméno Petr
Někdy nosím korálky
Mám vytahaný svetr
a jsem odpůrce války

Jsem zrozen z rodu Kantorů
Mluvím a tvořím česky
Nesnáším řev motorů
Proto, když není hezky
chodím raději pěšky

PROČ?

* * *

Až přestaneš se opíjet alkoholem
Až přestaneš kouřit
Až přestaneš mužkám trhat křídla
Až přestaneš čekat na prela
Až přestaneš sledovat barevné obrázky
Až přestaneš
Až přestaneš
Až přestaneš
Až přestaneš se hájit lží
Až pak
Až pak budeš naplno žít

PROČ?

* * *

Jdeš.
Nikam!
Chceš.
Nikam!
Slyšíš.
Nikam!
Toužíš.
Nikam!
Cítíš.
Nikam!
Věříš.
Nikam!
Žiješ?

Nic.

PROČ?

1 9 9 6

(obrana dřívějšího systému)

zaSe jSme
zaSe jSme vOlili
vláDu jeDné mOci.

zaSe jSme
zaSe jSme zvOlili
vláDu jeDné mOci.

zaSe jSme
zaSe jSme chybili
není nám pOmOci.

zaSe jSme
zaSe jSme OtrOci.

PROČ?

P R O M Ě N A

Jsem ve zmateném stavu
a vím, že nejsem sám.
Mám z toho velkou hlavu,
nevím kudy a kam.

A tak jdu jak opilý.
Motám se ze strany na stranu.
Každý den trochu jiný.
Hledám pochopit bílou vránu.

B A R E V N Ý S V Ě T

Jednou sejdeme se v nebi.

To proto, že peklo není

a budeme tam všichni

achátoví

běžoví

bílí

bronzoví

černí

červení

duhoví

fialoví

hnědí

modří

olivoví

růžoví

stříbrní

šedí

zelení

zlatí

žlutí

a všichni barvoslepí.

PROČ?

A T O M O V Ý K O N E C

Dneska zrána
Byli všichni zamyšlení.
Jen děti si ještě hrály.
Přišla rána.

Přišlo to hrozné prokletí,
že havran černý přiletí.

Svět bez vír.
Ticho, mír.
To všichni jsou zničeni, spálení
na kousky popela
úplně docela.

Včera byli lidé zamyšlení,
ale dneska, tady, již nic není.
Ani člověk, ani zvíře
již nic nedělá potíže.
Této! Planetě.
Této mrtvé planetě.

H O L O H L A V Ě L I D S T V O

Nauč se přijímat věci
tak jak právě jdou.
Tak pokus se o to přeci,
i když všechny štvou.

Vždyt život je řada trapasů.
Je plný nahodilosti.
Jen ti mají hlavu bez vlasů,
kteří se jen stále zlostí.

P R A V D A

Jdeš cestou poznání,
která tě ničí,
která strach nahání.
Semeno vzklíčí,
aniž by poznalo pravdu.

U N

Ulice plné pláče
všude stopy krve
v těch koupe se ptáče.
Setři si slzy,
mírové tanky.
Mírové tanky, přijely na pomoc,
ale ty kecy
Jen jedné ze stran, snaží se přinést moc.
Divné to věci.
Ty tanky míru.
Ty tanky míru
nedají víru.
Už.
Mně.

PROČ?

13

H L A D

za čárou hranice
jídla je Spousta
on stojí tady
na nohou pOuta
umírá hlady
ústa bez sousta.

chudí
Mrtví

za čárou hranice
tam jídla je spousta
plné popelnice
přeplněná ústa
bohatých lidí
přeplněná ústa
osleplých lidí
přeplněná ústa
necitelných lidí

za čárou hranice
jídla je spousta
on umírá tady
na rukou pouta.

chudí
bohatí

za čárou nesmyslné hranice
jídla je nadále spousta
on zemřel zde - konečná stanice
nepotřebuje již sousta.

PROČ?

T E L E V I Z N Í N O V I N Y

Každý den sleduješ zprávy.
Kolik mrtvých těl
asi jsi viděl?
Tolik lesů, vod a trávy.
Vše ničí se z děl.
Vše pouze pro pocit slávy.
Kdo tohleto chtěl?

Pro pomíjivý pocit.
Se zabíjí život.
Kde, kde jsem se to ocit!?
Jaký je to národ?

C R R R, C R R R, C R R R

Probud' se lide šípkový
ze slastného snu bez polibku.
Probud' se lide bláhový,
a konečně přehoď výhybku.

Člověče, prober se!
Lide, otevři oči!
Pohlédni na budík.
Dávno již odbil.
Pět po dvanácté.
Úkol je těžký.
Vrátit čas zpátky.

Obrátit víru ve svou.
Začít jiné karty hrát.
Dát se na cestu pravou
a přestat se trapně přát.

H R A N A V O J Á K Y

Jdeš ulicemi města,
stovky dětí hrají si na vojáky.
Makety pistolí míří na sebe,
na puškách mají dřevěné bodáky.
Střílí po sobě.
Děti umírají.
Spadla opona.
Všichni se zdvíhají,
všichni ožívají.

Jdeš ulicemi města.
V ulicích plno krve,
stoupá a valí se v záplavě smutku
i tobě to srdce rve,
ale daleko, daleko je k skutku.

Jdeš ulicemi města.
Stovky dětí změněných ve vojáky.
Samopaly míří na sebe,
na puškách mají smrtící bodáky.
Ony neznají modré nebe
neznají své bývalé kamarády.
Střílí po sobě.
Ony umírají.

Jdeš ulicemi města.
V ulicích stále více krve.
Stoupá, valí se v záplavě smutku
a tobě to nadále srdce rve.
Ale pořád daleko je k skutku.

Všichni věří na pád opony.
Nikdo nečekal tolik krve.
Nikdo už nezbyl na poklony.
Spadla opona.
Představení končí
a mrví zůstávají mrtvými.
Živí, stali se nepřítomnými.

* * *

Mačkáním spouští
mění voják náš kraj
život je pouští
v peklo mění se ráj.

Lid se nepoučí
kasárna staví
už málo je loučí
Země se taví
Země se loučí

PROČ?

A B A B A B B A B A B A

Otevřu noviny.
Válka.
Smrt.
Válka, smrt.

Zapnu rádio.
Válka.
Smrt.
Válka, smrt.

Zapnu televizi.
Válka.
Smrt.
Válka, smrt.

Kam utéct mám?

Vyjdu ven.
Vál...
Zastřelen.

PROČ?

O D P U S Ě T Ě

Počítáš dny, měsíce, roky,
umíráš touhou po svobodě.
Čekáš až vypadneš z té stoky
a ocitneš se v čistém brodě.

Čistý tok však prudký je a ty,
jen co rok se sejde s rokem
častokrát vracíš se zpět,
ochotně stát se otrokem,
až poznáš život a svět.

Odpusťte, rodičové dětem svým,
které touží jít a konat.
Vždyť ony chtějí jen poznat,
že mají kam se vrátit.

K R U T Ý T R E S T

Z nebe spadlo ptačí tělo.
Člověk zlý a krutý je,
jistě lítat se mu chtělo
a člověk ho zabije.
Bez pocitu viny.

Z nebe spadlo ptačí tělo.
Člověk zlý a krutý je,
jistě lítat se mu chtělo
a člověk ho zabije.
S pocitem viny.

Co na tomhle se změní
mrtvé tělo,
v živé se nepromění.

Š E S T M I L I A R D

v tomto přeplněném světě
není místo pro svobodu
marně hledáš pustý ostrov
stojíme na mrtvém bodu

náš svět je stále měněný
svět se nadále napíná
svět se stává přeplněný
na náš svět se zapomíná

K D O J E J E Ž Í Š ?

Je víc než ten
kdo o nás se stará.
Je též ten, jenž dává.
Lidem naději.

V L A S T E N E C

Narodil jsem se v národu
a v jeho vlnách jsem plul.
Pak narazil on na vadu
a náhle bylo mě půl.
Nikdo nepoznal tu zradu!
Já zůstal bez domova.
Kdo vytvořil tuto vládu?
Vždyť zrušila můj rodný národ.

Nemám kam jít.

Stojím na půlící čáře, na hranici.
Hranici dvou suverénních států.
U nohou kus ostnatého drátu.
Levou za pravou před dělicí silnicí.

Čekám.

Jsem připraven.
Na smrt.
Chci umřít.
Doma.

D E N N Í Z P R Á V Y ?

Čtu pravdivé noviny
dnešní ranní vyšlý tisk.
Čtu však stejné kraviny,
které tam byly loni.
Že večer je zase RISK
a v Africe jsou sloni
ale v Americe né.
Kampak se nám poděly
informace žádané?

S L E P Í O B Ě I

Na zničené domy se snáší saze.
Na ulicích hynou lidi.
Bylo to kdysi a včera a dnes zase.
Velicí páni nevidí.

Všude vládne ozbrojený mír
jsme ve slepé uličce
už všechny nás smete jeden vír.
Viděl jsem zbraň v ručičce.
Dítěte.

S I L V E S T R

Rok 2005
padá náš padlý svět
jediná slova zní
války, války, války
jsem s tebou poslední
kdo má tvé korálky
z lásky duše všední.
Jsem s tebou poslední.
Kolik nám zbývá dní?

N O V Ý R O K

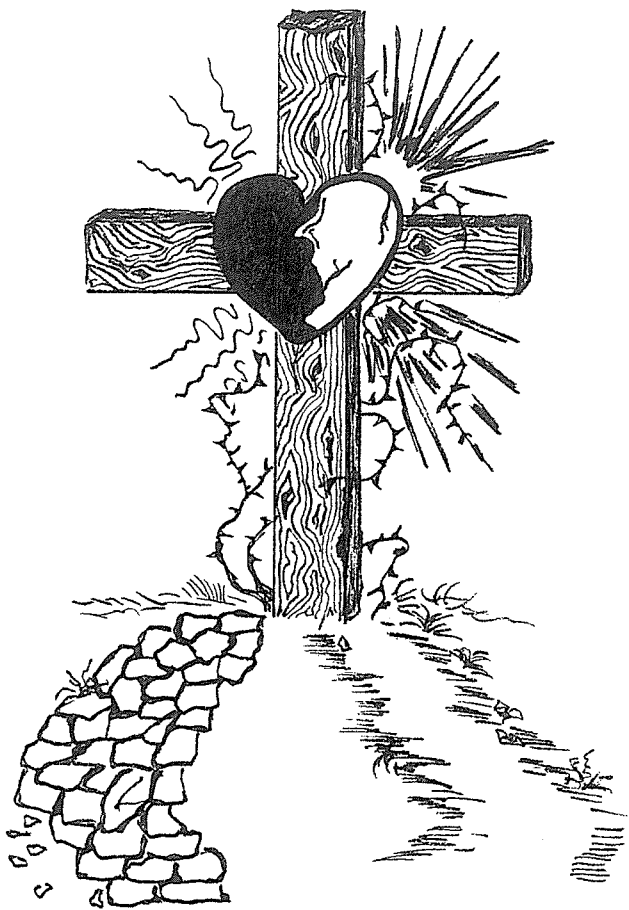
Rok 2006
všem padlým patří čest
jediné slovo - smrt
nikdo tady není
udělali jsme škrt
není jiných zemí
jež mohl bys zničit.
Ta byla poslední.
Už nebudeš mučit.

Ty občane, svině.
Ty byl jsi na vině.

PROČ?

I D E A

Smrt sebrala nám Kryla
Nemá kdo vládu zlobit
Lide vždyť zapomínáš
Zase jen lež nám zbyla
(a potomci)
umíš se přizpůsobit
Pouze potopa po nás

O B S A H

	(5)
Dobrý den	(6)
Až přestaneš se opíjet alkoholem	(7)
Jdeš	(8)
1996	(9)
Proměna	(10)
Barevný svět	(11)
Atomový konec	(12)
Holohlavé lidstvo	(13)
UN	(14)
Hlad	(15)
Televizní noviny	(16)
Crrr, crrr, crr	

PROČ?

	(17)
Hra na vojáky	(18)
Mačkáním spouští	(19)
ababab bababa	(20)
Odpusťte	(21)
Krutý trest	(22)
Šest miliard	(22)
Kdo je Ježíš?	(23)
Vlastenec	(24)
Denní zprávy	(25)
Slepí obři	(26)
Silvestr - Nový rok	(27)
Idea	

EDICE KAMUFLON

PROČ?

napsal *Petr Kantor*
ilustrovala *Jarmila Kučerková*
typograficky upravil
Tokio Nebeský P.C.

*

v Hranicích roku 1995 vydalo
Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub
LS+D

*

edice *Kamuflon*
svazek 5
řídí *Jiří J.K. Nebeský*

NAKLADATELSTVÍ KULTURNÍHO SDRUŽENÍ UNARCLUB LS+D
nabízí

V EDICI **KAMUFLON**:

R. BORTEL: *NĚCO ZA NĚCO* (1994)
[poezie zdravého Rebela]

063423350: *RYBA SMRDÍ OD HLAVY* (1994)
[výbor z deseti let básniřčiny tvorby]

B. KOLKOVÁ: *DIVADÝLKO LOUTKOVÝ* (1995)
[civilní verše o lásce atd.]

Z. ELIÁŠ: *V PSEUDORYTMOBĚHU* (1995)
[obrázková ruská duše Básníka]

V EDICI **TESTIL**:

DOKTOR & DEMENT: *DARK SIDE OF THE HNUSNÁ HLAVA*
[mnoho textů undergroundového Dua]

ČASOPIS:

MAŠTAL č. 1, 2, 3, 4
[hranicko-opavská kulturní revue]

uvedené tituly lze
objednat
na adrese

Nakladatelství
Kulturního sdružení Unarclub
LS+D
Hviezdoslavova 18
Hranice
753 01

PETR KANTOR

R O Z S U D E K S M R T I

Byla válka.
Všude chodila smrt
a já si dovolil milovat.
Teď právě bude se hlasovat,
zda udělá se škrt
v rejstříku živých.

Bezhlavý soudce.
Všechno jde hladce.
Lidi bez srdce.
Smrt přijde sladce.

Sleduji hodiny.
Poslední vteřiny.
Ať žije demokracie!

(Všeobecný souhlas není často ničím jiným,
než všeobecným omylem) Mark Twain